

CIVTADANIA

SETMANARI D'ESQUERRES

ANY II

La Bisbal, 25 de Maig de 1933

NUM. 58

EDITORIAL

DUES CRIDES

Amb pocs dies un de l'altre, han tingut lloc dos actes públics; el primer organitzat pel B. O. C. de la nostra població i l'altre per l'Ateneu Pi i Margall. Volem remarcar que als dos hi assistí una concurrència molt nombrosa, més en aquest darrer puix que la capacitat de la sala també és major, i amb aquests dos actes s'ha confirmat una vegada més l'esperit essencialment esquerrista de La Bisbal.

Primer fou J. Maurín, el líder comunista qui propugnà per una unió d'esquerreres en front del feixisme que estén les seves ales cada dia més; el feixisme, que com deia encertadament J. Casanoves en l'acte de l'Ateneu, cal que el combatin cada partit dintre les seves possibilitats i dintre els seus nuclis. Davant del feixisme, la unió dels homes i dels partits liberals seria un fet que arribaria sense cap esforç, puix que seria la reacció natural i lògica de la gran massa, en front del bloc dretista que lluitaria per erigir-se en defensor a ultrança d'uns interessos de classe. Nosaltres, però, liberals i esquerristes volem que en aquests moments es senti la nostra veu en contra de l'opressió, al front de la qual hi posarem, sempre, el nostre esforç i el nostre entusiasme.

L'acte de l'Ateneu Pi i Margall, el qual ressenyem degudament apart, constituí, sens dubte, una prova clara de la vitalitat i de la potència d'Esquerra Republicana a la nostra població. Na Núria Oromí posà de manifest l'estat de la dona, avui, i marcà encertadament, orientacions per la lluita futura, o millor dit, per la lluita present. Joan Casanoves, fou, com sempre, l'orador doctrinari que ja coneixiem i les seves paraules, gens estridents, posaren de manifest l'obra de la República i la necessitat de que aquesta subsisteixi sota el govern de les esquerres per consolidar la seva obra, que serà el dic damunt del qual s'hi estrallaran totes les llumeres amb pretensions mussolinianes. El nostre volgut company Ginesta, en un breu parlament republicà, feu una crida a tots els homes republicans que es troven dispersats per petites rancúnies de poble, a fi de que s'acabi l'espectacle depriment de veure el republicanisme local dispersat en front del dretisme unit i organitzat. Ja és hora de que tots plegats aixequem el nostre nivell moral i de que ens juntem en una forta unió republicana.

Nosaltres voldríem que les paraules del nostre amic, fossin degudament ateses per aquells que tenen l'obligació d'atendre-les, puix que republicans convençuts viuen al marge dels partits polítics i com afirmava Joan Casanoves, tant de blasmar és aquell que va contra la república com aquell altre que per inèrcia permet que els seus enemics vagin minant-li els fonaments. No ens fem, però, moltes il·lusions. Anar a un acte republicà i ovacionar als oradors és relativament fàcil i fins a cert punt ben poc comprometedor, i el mateix passa en un acte anti-feixiste. Però rebel·lar-se contra un estat amorf i enverinat pels odis incontinguts de la reacció vençuda, resulta bon xic més difícil i per una part d'aquells que aplaudiren a Maurín, si definitivament la reacció aixequés les seves ales, s'els hi presentaria un problema de solució algebràica, si aquelles mans que aplaudien tinguessin d'agafar una arma en defensa de la llibertat. Està molt bé assistir als actes públics i aplaudir als oradors si han interpretat el pensament de un, però això es el mínim de les obligacions que té l'home que vol ésser un perfecte ciutadà.

Els republicans sincers, no poden pas desoir la crida que els fou feta, sincerament, el dilluns passat i cal que s'allistin a les rengleres republicanes, perquè amb el seu esforç puguin ajudar a portar a terme la tasca del nou règim. Els homes liberals si arriba l'hora, cal que sàpiguen prescindir de les petiteses de partit, per unir la seva acció comuna en contra dels detentors de l'opressió que a Alemanya en la persona de Hitler ha aixecat la creu gamada que cau, pesadament, damunt el dors del proletariat germànic, i que a Catalunya, pot arribar sota el nom de la Lliga, amparada per un clericalisme vergonyant i per una burgesia orfe d'humanisme, i inculta davant els problemes que planteja al món, la situació econòmica d'avui.

Opinions i comentaris

Liberalisme fins a cert punt

Quantes situacions compromeses no ha salvat per segons quines persones aquest nom, que enclou un quelcom de màgic, que s'anomena liberalisme! Fixeu-vos-hi, i ens donareu la raó. Els partits de centre i de dreta, especialment, n'han fet un ús i abús formidable. Si hom ha parlat massa clar, si hom ha dit les coses pel seu nom, si hom ha actuat de la fàisó adequada que moltes situacions mereixen, surten els prohoms de liberalisme, —que sempre dona la coincidència que han d'aplicar als seus adversaris,— invocant el nom sagrat la paraula màgica: cal ésser liberal! I després, quan la cosa ja és passada hom es frega satisfet, i amb aquesta rialleta que es fa quan hom creu haver realitzat una empresa amb èxit i ull clínic, proclamant interiorment o també exteriorment, llur cervell clar, que resol tantes situacions compromeses.

Liberalisme!... No manca pas cap míting dels partits de dreta i centre, no passa pas cap conferència, no transcorra la més lleu conversa, sense una invocació al nom sagrat. Si hom vol ésser contundent, si hom vol actuar amb energia, si hom creu que ja ha arribat el moment de dir prou! surten les planyideres del liberalisme, i amb llurs invocacions i crits, diatribes i amenaces, utopies i fanfarroneries, tracten d'evitar en nom del principi immutable, el fet que vol portar-se a terme.

Talment, per certes persones, sembla que la paraula liberalisme resolgui totes les situacions, obri totes les portes, eviti un ruixat que podria perjudicar llur teulada, salvi d'una situació compromesa a tothom. Passa un fet, en la ment de ningú es forja que puguin succeir extralimitacions, però sempre sorgeixen els apostols, els redemptors, els desinteressats (!) i recomanen que hom sigui liberal, molt liberal, extraordinàriament liberal. Es celebra un acte, un acte polític es clar! hom provoca amb insults i falsetats algun ciutadà es sent aludit, protesta però novament sorgeix la veu, que tot ho arregla i que tantes aspreses llima: liberalisme!...

I així anem passant el temps, i

L'alfivesa davant la morf demostra l'analfabèsisme de l'ànima.

sempre, ahir, avui, demà, anem i anirem presenciant el mateix espectacle, contemplant els paladins de la llibertat, i que,—cas paradoxal! —proclamen i ensalcen el liberalisme i en llurs actes, mantes vegades ho són molt poc. A voltes, el senyor que tant d'escarafalls fa d'aquells que actuen amb energia, amb dignitat, amb enteresa, tant se l'hi en dona perdre per uns instants el seu sentit liberal, mentres sigui en benefici propi. Però, ah! amics, si tant sols presum, que pot reportar-li algun mal de cap ço de que es parla, llavors sí, visca la llibertat! abaix la demagògia! mot també avui en boga, i que travessa una de les èpoques més brillants que pogués imaginar-se ningú.

I bé, creiem que ja és hora que enraonem nosaltres, alt, fort i clar. Liberalisme, senyors del centre i de la dreta, fins a cert punt! Que mantes vegades, volguer proclamar el sentit de liberalisme, significa caure en el ridícul. A nosaltres, als de l'Esquerra, se'ns ha dit anti-liberals, demagogs que si gossim ens menjariem als que no pensen com nosaltres a la graella, que sabem! I que som poc liberals ja que no cal dir-ho! Però, heus ací, que potser no nosaltres, sinó totes les esquerras espanyoles, que avui regenten els destins de la República si no haguessin anat amb tants d'escrúpols, no hagessin tingut tanta por, d'aquest etern temor del que diran, potser avui no s'haurien envalentonat tant els extremistes d'ambdós sectors i hagessim fet via amunt, sense que ningú intentés barrar-nos el pas.

Liberals, sí! Però que en nom d'aquest liberalisme hom vulgui fer-nos passar gat per llebre, com vulgarment es diu, a això cal que ens hi oposem. Vetllar per la llibertat de tothom, heus ací el verdader sentit del liberalisme. Però quan hom en nom d'aquesta llibertat, realitzi un llibertinatge indigne, cal parar-li els peus i dir-li que per aquests viaranys no es va enlloc. Les contemplacions, creiem nosaltres, que tenen els seus límits precisos. El liberalisme, també.

Mentrestant, deixant de banda a aquests apòstols interessats, pot anar-se fent via amunt. Que els temps actuals són per fer feina positiva i no per escoltar clams i plors, curulls d'histerisme o hipocresia.

Liberals, en som, per convenciment i perquè el nostre programa, està basat en essències de llibertat. Però, que amb l'excusa d'aquest liberalisme, hom vulgui fer prevaldre actituds improcedents o excessives, no, perquè aquest arriba fins a cert punt, i d'aquesta fita no es passa...

EMILI VIGO VERDAGUER

A l'Ateneu Pi i Margall

Conferències de la Sra. Nuri Oromí i del Sr. Joan Casanoves

**Temes: «La dona en la política»
«Dos anys de República»**

Un ple a vesar. Una multitud formidable que difícilment pogué encabir l'àmplia sala de l'associació d'E. R. de C. «Ateneu Pi i Margall». El sexe feble dignament representat per un estol de dames i demiselles. Expectació manifesta en tothom. Heus ací l'impressió agradabilíssima que copsàrem a l'aparèxer, en mig de grans aplaudiments, els oradors a l'escenari.

El President de l'entitat senyor Antoni Crumols, obrí l'acte, cedint seguidament la paraula al nostre company

J. Ginesta i Balmanya

el qual féu la presentació dels conferenciants.

Començà dient que aquests actes d'afirmació tenen un alt significat polític i patriòtic. Són actes,—digué—, els que organitza l'«Ateneu Pi i Margall» de plena afirmació republicana. I és evidentment, l'única entitat republicana de casa nostra, que commemora tots els fets cars als nostres ideals, es trobin en el jorn que vulguin. Cità l'exemple del 14 d'abril, en qual diada fuo la bandera i els correligionaris i amics de l'entitat, els que constituïren aquella imponent manifestació. Es que no hi ha mans prou republicanes per empunyar les demés ensenyas?—pregunta—, car als llocs,—afegeix—, no si va a mitges, sinó declaradament. Però, davant d'aquest fet, és preferible la solitud de la nostra bandera que pot tremolar ben neta en l'aire. I si algú dia intentaven,—continua—, anar vers un feixisme, aquella bella manifestació ciutadana del 14 d'abril, es convertiria en una afirmació plena i rotunda de virilitat manifesta! Incità tots els vertaders republicans bisbalencs que entrin a engroxir les files d'«Ateneu Pi i Margall», que se'ls espera amb els braços oberts. Que pensin que per damunt dels homes i fins dels partits, existeix la República. (Molt bé).

Aludí a la representació femenina assistent a aquest acte i posà de relleu el molt que per part de les dretes es parlarà d'eleccions a la dona. Però penseu,—els diu—, que aquells que pidolin rastrerament el vostre vot són els de la guerra de l'Àfrica, els dels desastres del Marroc, els que portaren a matar molts fills de mares que avui encara els ploren, i pel contrari els principis, i els homes d'esquerra són els qui més afebrissadament propugnen pel desarmament total del món. Digué també que calia educar-la i que nosaltres recordant aquelles paraules de Rafel Campalans de que «política es pedagogia», havíem de fer-ho.

Elogià després les figures de Nuri Oromí i de Joan Casanoves.

Acabà manifestant que avui La Bisbal es vesteix de festa i que el nostre poble tothora estarà al costat de Catalunya, la República i d'aquest gran estadista que és Manuel Azaña, i que per defensar aquests fets cal que se sàpiga estar a la barricada per privar almenys que la República si cau no caigui enrera fent que l'ahir es confongui eternament en les tenebres de l'oblid. (Grandiosa ovació).

Després la senyoreta

Nuri Oromí

rebuda amb forts aplaudiments, en una esplèndida conferència, principià diguent el molt que li plauria que ací a La Bisbal hi hagués format un nucli femení i que fossin les dones unes digníssimes companyes de l'home, militant en les rengleres del partit.

Indubtablement,—afegeix—, no pot negar-se que fins avui la dona ha estat esclava. En nosaltres a planat una educació deficientíssima, mercès a aquells mètodes tronats i arcaics d'antany, separades completament del sexe contrari. Educades amb falsos convencionalismes, amagant-nos la veritat de la vida, com havíem de créixer?—manifestà—. L'infant que avui neixi ja l'espera una vida completament nova, diferent que en èpoques passades. Ara existeix una altre organització que l'educarà, uns mètodes nous i pràctics enclosos en l'escola única, i mixta, en la qual tots, rics i pobres, infants d'abdós sexes aprenen conjuntament, i s'allunyen dels dogmes de la religió, que prou que adoptaran si els interessa, quan tinguin plena consciència dels actes que es realitzen.

Passa a ocupar-se de la minsa retribució que actualment percibeix la dona pel treball i es lamenta que per desenvolupar aquest s'adoptin joves de setze a vint anys, en lloc de mares que més ho necessiten si són de classe humil. I la dona de l'aristocràcia, era completament igual que les demés, en ço que fa referència a instrucció. Considerada com un moble de luxe, com a objecte apte per frivolitat, com a ésser destinat qui sap a les aventures, creixia en un estat esfereïdor de desconeixença de la vida.

Afegeix que la dona era junyida arbitràriament, no se li permetia opinar, quan si haguessin deixat expressar-nos,—continua—, no existiria aquest fantasma negre de la guerra, perquè tenim uns fills que estimem per damunt de tot. De l'esclavitut—remarca— hem passat a la possessió d'uns drets, que igualment impliquen uns deures, i per això cal

que ens incorporem a la política amb tota la puresa i entusiasme de la nostra ànima inexperta. I veiem, que ara venen els que ahir ens sumergiren en el despreci, els que ens educaren amb falsos convencionalismes, i volen conquerir-nos.

No vull creure que les dones fallin, sé que tindran un ample esperit de comprensió, car tenim d'enfortir la República. Són molt belles, per exemple, les arribades que es tributen a Francesc Macià per part de les dones, puix això significa molt, però cal més. Cal, amigues, que ens agrupem dintre l'Esquerra, puix això significa treballar fermament per la Catalunya redimida. Per això devem constituir-nos en soldats de les vertaderes llibertats, enfront d'aquells que després de servir fastigosament un règim d'ignominia, ara en nom de l'ignorància nostra, volen recollir els fruits de les concessions feministes de la República envers la dona.

Agrupem-nos. Preparem-nos per la lluita. Vosaltres, homes d'E. R., deveu ajudar-nos. És insuficient depositar un vot a l'urna pel nostre partit, sinó que devem sentir la noble pruija d'educar-nos i conèixer la magnificència de la política. El món enter, les terres germanes d'Ibèria, Catalunya tota, ens contempla. No tinguéssim un esperit migrat, sinó ben obert i per contra d'aquells que voldrien esclavitzar-nos en nom d'un Crist, que han prostituit, oposem-hi fermament la nostra tradició democràtica.

Per aconseguir això — acaba —, aplegueu-vos a l'Ateneu Pi i Margall, dones de La Bisbal, constituint la secció femenina local d'E. R. de C. Feu ho pels vostres fills! (El discurs de la senyora Oromí, del qual en donem un pàl·lid reflexe, fou coronat amb una formidable ovació).

En aixecar-se a parlar

Joan Casanoves

esclatà una magnífica salva d'aplaudiments. Començà recollint una suggerència del company Ginesta, quan el seu nom era discutit i diu que per ell ha estat l'honor més gran no rebre mai l'aplaudiment d'el 'adversari. En aquelles eleccions en que se'm difamava—continua— teníem davant nostre les forces que encara hi tenim ara, per veure si una vegada més enganyant a les multituds s'apoderaven de la República i de l'Autonomia. Ho feien, perquè sabien que consolidant la República i l'Autonomia, hi portàvem l'esperit dels nostres ideals. Ells no poden portar cap principi a la campanya pública, sinó velles indignitats, insults al poble, traïcions a Catalunya. Ells, monàrquics vergonyants, no podien ni poden oposar a la República una monarquia decadent, enllotada i envilida. Volien triomfar, i sabeu el què cercaven? En l'ordre material, volien l'home esclau; en l'ordre econòmic, el seu únic predomini, i en l'ordre espiritual, l'Església traïdora del sublim programa de Crist. Per això i per res més, venien a les campanyes i a manca d'ideals personalitzaven, i a mi em capigué l'honor de que em distingissin difamant-me baixament.

Entrant de ple al tema, diu que la República ha tingut una exacta visió en resoldre el problema femení. Ells que són esclaus del dogma i de les educacions que ens precediren l'havien tinguda com a un animal inferior. I ara volen confiar en ella! La dona, però, sap el que deu a la República i no voldrà supeditar-se als desitjos del confessionalisme i de les monarquies brutes i desmoralitzades, perquè els fills que pareixi caiguin morts en les tristes jornades d'una guerra incivil i despòtica. (Grans aplaudiments).

Són els ritmes que ha marcat la revolució els que han fet sofrir aquest canvi a la dona. Una Llei que la protegeix és la del divorci. Permet que aquell que no ha trobat felicitat dintre el matrimoni pugui desfer-lo dignament, tant per l'home com per la dona, que abans si es separava de llur marit, l'església la repudiava mentres l'home podia refer llur vida dintre nous amors. (Ovació). Tolerava el repudiament de la dona, fixeuvos-hi bé! Ara critiquen la Llei del Divorci. És clar! Deixeu però que diguin, que blasmin, que cridi aquesta capellana de rostoll (grans rialles), tots aquells petits clergues ambiciosos que voldrien per ells la moneda que perteneix al Cèsar.

Abans, també quan una noia tenia un fill nascut en una efluvi sentimental i no era casada, es veia també repudiada i aburrida pel clericalisme. Quan això succeïa, quan la dona no tenia altre pecat que aquest, era aborrida sense recordar-se d'aquell Crist que tant invoquen i befen, que perdonà tots els pecats a la Magdalena, precisament perquè sapigué estimar! (Molt bé).

Evocà després les fórmules ceracades en l'ordre material de la vida. El concepte de la propietat, per exemple. La sagrada, la gran, l'única propietat que deien ells, i que no és res d'això si no es treballa i produeix dignament. No hi ha llibertat —agrega—, si no hi ha emancipació econòmica, i es aixís que veiem com s'amancipen les coses per posar-les al servei de l'home.

Aludeix després a la separació de l'Església de l'Estat i recordà aquella Espanya de camarilles compostes per frares i monges que tant influïren en els negocis de l'Estat. Nosaltres em fet el contrari. L'Església dintre els seus temples i les Congregacions religioses reduïdes com a associacions sota el control de la Llei. Volien un predomini espiritual? No! Volien un poder terrenal que oprimís, que vexés, àdhuc, que es taqués les mans de sang, mentres s'enriquissin llurs associacions. Quin testimoni més eloqüent no en són aquestes esglésies aquests convents i monestirs que s'alcen alts i ufanosos en molts pobles que hi manquen escoles! Que no parlin, doncs, de persecussions a l'Església que se l'ha reduïda a llur única funció.

Ha elevat la República el treball a la seva vertadera categoria. Avui ja es van controlant totes les empreses i no pot haver-hi l'absolutisme del patró. L'esforç i el treball

intel·lectual s'eleva a llur verdadera categoria.

I dos anys de Republica signifiquen també l'Autonomia de Catalunya, que si bé no és tot el compendi de llibertats que volem, no pot ésser denigrada per aquests homes de la Lliga Catalana que tant traïren al poble. Recorda que ell s'aixecà a la Mancomunitat de Catalunya i digué als homes de la Lliga que mai aconseguirien l'autonomia de Catalunya perquè tenien el llast monàrquic, i per damunt del patriotisme i col·locaven el tron. Evocà per a completar aquest paràgraf els fets eloqüentíssims de Solidaritat Catalana, l'any 17 quan l'Assemblea de Parlamentaris i l'any 19 en aquella data de magnífic ressorgiment.

Perquè sostenim el Govern actual?, se'ns pregunta. Doncs, perquè és l'expressió més viva de la revolució del 12 i del 14 d'abril, és el que resol problemes tant complexes com l'Estatut de Catalunya, la Reforma Agrària, el militarisme, redueix l'església als seus temples i va realitzant magníficament el programa de les esquerres republicanes. I heu's ací perquè els homes de la «Lliga» oviren amb simpatia aquesta obstrucció, que pugna per enderrocar la República i significaria en tot cas retornar a aquells per ells tant preuats temps.

Parla seguidament de ço que signifiquen els poders personals atorgats al nostre il·lustre President, i amb fets concretíssims, demostra l'utopia d'aquestes manifestacions que diuen que anem vers una Dictadura.

La contrarrevolució ha desplegat bandera,—continua. La República és per tothom, ells diuen. Qui en dubte! Però, cal pensar que encara ens trovem en els instans àlgits de la revolució i per tant cal donar-la a mans d'homes dignes. I totes aquestes tres forces tradicionals que en nom, d'aquesta llibertat, es valen de la propaganda en les trones, de les imposicions dels terratinents, de les excentricitats d'uns militars folls, pensin, però, que hi han homes que podrien refer la revolució!

Catalunya deu aquest esforç continuat de dos anys de República a Esquerra Republicana. Som els que varem condensar en les vesprades del 12 i del 14 d'abril tot el que hi havia en l'entranya del poble, implantant la República en menys de 48 hores i dintre Catalunya, Esquerra Republicana realitza una gran obra

Hi ha qui ha dit que l'Esquerra havia acomplert la seva missió històrica. Equivocació cabdall,—manifesta, car E. R. de C. no pot desaparèixer mentre no infiltrí arreu l'aire de la revolució. Encara som in-

dispensables, encara no s'ha consolidat Catalunya, ni la República. L'Esquerra és un partit que vol nodrir al seu país de realitats i tampoc no ha acabat d'espurgar tots els difamadors. Ens veiem combatuts per tots, per tothom. Som massa purs, som massa revolucionaris. Ha de fer Esquerra Republicana com el Partit Social Demòcrata a Alemanya, que flanquejats pels extremitistes d'ambdós sectors, donant llibertat a tothom, ara davant del crit senzill d'un Hitler ambiciós es retiren, i fugen del Poder? No! Mil vegades no! Qui li vulgui pendre la bandera, que és la bandera de la llibertat, que s'ho guanyi! (Ovació indescriptible) Nosaltres sabem i sabriem permanèixer en el nostre lloc. Es molt còmode tenir ara constantment als llavis la paraula revolució, quan moltes persones avui de l'extrema esquerra, en aquells temps heroics no en sabien res! Jo l'altre dia deia a Lluís Companys, referint-me a aquells temps quelcom llunyans de les lluites de la República: ja que vivim gairebé de propina, ja que ens salvàrem per casualitat de les pistoles homicides del lliure, devem complir aquells ideals generosos dels nostres morts, d'aquells homes que foren en Francesc Layret i en Salvador Seguí (aplaudiments).

Diu que el feixisme sorgeix en els pobles apàtics i indiferents, però és un impossible a la Catalunya renascuda. Som un poble profundament democràtic, no ara, sinó a través d'aquells temps immortals que ens reporta l'història. E. R. de C., segueix el seu camí, realitza el seu programa i mentre a Catalunya existeixi el nostre partit, no fugirem mai davant de cap Dictador es digui Hitler, Mussolini o el que es vulgui. (Molt bè) S'ens ha fet retret de que teniem quadros organitzats. Es un esperit de feixisme? No! Es un esperit de defensa contra el reaccionarisme.

Acabà manifestant que cal estar a l'aguait per impedir la contra revolució que vol aixecar-se. Es hora que els governants i de que tothom, vegin els instans històrics en que vivim, però pensem que amb la democràcia vigilant no es possible res. Aquestes hores,—agregà—, potser no tenen l'heroisme espectacular d'uns fet s, però tenen l'heroisme d'una actuació fructífera, d'una vigilància extrema, suportant estòicament difamacions i falsetats. S'intervé per un deure, impulsats per un principi. El triomf d'aquest nostre principi constituirà la clariana magnífica que sempre deu menarnos avant, vers nous horitzons, vers noves conquestes. (Una grandiosa ovació clogué el bell discurs del nostre diputat).

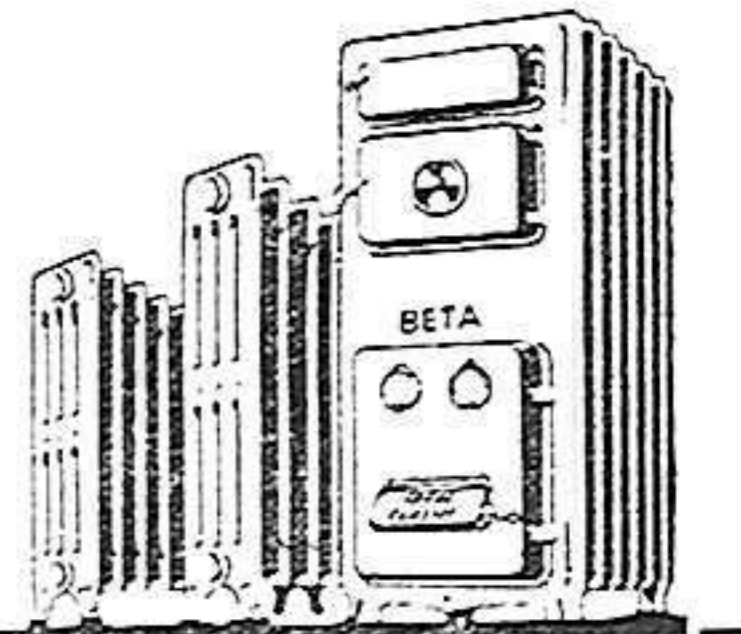

40% DE ECONOMIA
i la garantia d'un funcionament perfecte durant molts anys, testimoni per milers de referències de tota Espanya, vos ofereix la calefacció

IDEAL CLASSIC

DEMANEU FASCICLES GRATUITS A

ANICET TARRADELLES
Diputat Caimó 3 — LA BISBAL
PRESSUPOSTOS GRATIS

NOVES

Conferència de JOAQUÍM MAURÍN. ~ Dimecres de la setmana passada el líder del B. O. C., senyor Joaquim Maurín, va donar una interessant conferència al Saló Avellí, versant sobre el tema *El perill feixista*.

Maurín, en un eloqüent parlament que durà uns noranta minuts, va posar de relleu el perill feixista arreu d'Europa, produït pels enemics del proletariat. Presentà el feixisme com la negació evidentíssima de totes les llibertats individuals i col·lectives, i també, i amb no menys certesa, com a gran instrument del capitalisme, per aixafar l'obrer. Davant d'aquest fet, féu una crida a tots els obrers ja sien republicans, comunistes, anarquistes i socialistes, per unir-se i no deixar passar avant l'amenaça fatídica del feixisme.

El conferenciant, tractà alguns aspectes de la vida espanyola i catalana. Uns, definits encertadament, com els de l'oposició parlamentària i l'estat caòtic que porta la F. A. I. a l'obrer, altres que al nostre entendre constitueixen un error cabdallíssim, com per exemple que l'Esquerra ha acabat el seu comès. No obstant, Joaquim Maurín, sapigué sempre emprar un lèxic correctíssim, ço que féu que poguessin escoltar-lo amb complaença persones de tots els sectors polítics, i que a l'acabar se li tribués una ovació sorollosa.

Diumenge passat a causa del mal temps tingué de suspendre's la cursa ciclista anunciada pel «Pedal Club» Bisbalenc, la qual es celebrarà diu-

menge prop-venent.

El proper dia 14 de juny tindrà lloc la subhasta del solar del carrer del Dr. Robert i la casa n.º 4 de la Plaça de Benet Mercader propietat de l'Ajuntament. El tipus és de de 2.500 pessetes, respectivament.

Dilluns passat tingué lloc al Saló de sessions del nostre Ajuntament una reunió de Jurats mixtes de les comarques gironines. Fou presidida pel Batlle Sr. Lloberas, i s'arribà a un acord per part del comerç, com també per part dels perruquers, barbers i perruqueres

Pel jove bisbalenc Grau Pons, ha estat demanada la mà de la simpàtica senyoreta Mercè Martí, ambdós pertanyents a la secció dramàtica de l'Ateneu Pi i Margall.

Enhorabones!

ESTADÍSTICA PEQUARIA: Resume de les declaracions prestades corresponent al terme municipal de La Bisbal, des del 15 de maig de 1932 al 15 de maig de 1933:

Bestià rossam

Sementals, 18 caps; castrats, 30 idem, egües, 130 idem; potros, 18 idem; potranques, 22 idem; mules, 18 idem; matxos, 4 idem; pollins, 3 idem; pollines, 2 idem; burros sementals, 1 idem.

Bestià llanar i cabres

Xais sementals, 2 caps; ovelles, 370 idem; xais, 270 idem; vocs, 2 idem; cabres, 75 idem; cabrits, 65 pem.

GRAN HOTEL J. SALLERAS

Avinguda de a República, 18. — LA BISBAL

Cuina insuperable - Excel·lents habitacions - Bon gust
:: La casa dels viatjants - Especialitat en banquets ::

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

La Bisbal trimestre . . . 2'50 ptes
Fora, trimestre . . . 3'00 »
Estranger, trimestre . . . 4'00 »
PER ANUNCIS
DEMANI'S LA TARIFA

CIVITADANIA

Redacció i Administració

Avinguda de la República 17
entressol

IMPREMTA
Carrer de Pi i Margall núm. 20

Bestià porquí

Sementals, 3 caps; truges, 230 idem; porcs en general, 2.500 idem.

Aus de corral

Galls, 2.125 caps; gallines, 8.729 idem; pollastres, 1.230 idem; capons; 120 idem; galls dindis, 6 idem.

Agricultura. Ruscos d'abelles, 85.

Quilos de cera, 50; idem de mel, 325.

Bestià boví

Vaques de carn i treball, 580 caps; idem de treball i llet, 150 idem; vedells i vedelles, 410 idem; bous de treball, 6 idem.

Bestià de llet

Vaques, 150 caps; cabres, 75 idem; les quals produeixen els següents litres de llet:

Vaques, 154.000 litres, cabres, 8.700 idem.

El dia 10 del mes entrant, el cor «Els Rossinyols de les Gabarres» donara un concert a Radio Barcelona, interpretant les peces «La Violeta» de Josep M.ª Soler, «L'Empordà» de Morera, «La Marsellesa» de Clavé i «La Donzella» de Bartomeus.

Ahir s'efectuà el sepeli, que tingué caràcter civil, de la que fou en vida la gentil senyoreta Maria Bruguera. Era la finada, una jove que gaudia de tota mena de simpaties a casa nostra pel seu caràcter afable i bondados. Mort jove, a l'edat de 23 anys, quan de la vida més coses belles poden esperar-se, però el seu pas per la terra no ha deixat res més que una estela de grata recordança. Una prova palesa en fou l'acte de l'enterrament al qual hi assistí una enorme multitud. Moltes dones i damiselles hi feren acte de presència, amb les excepcions absurdes que ni cal esmentar i amb les privacions d'un alcalde de la dictadura per a les seves servents, que com a homenatge pòstum ofrenaren deu magnífiques corones de flors naturals. Sens dubte ha estat un dels enterraments que s'ha vist més concorreguts de casa nostra.

R. E. P., i rebin els seus familiars l'expressió sincera del nostre més sentit condol.

DE CORSÀ

Ens dol tenir de parlar del sermó que va pronunciar el senyor rector, diumenge passat, a l'hora d'obrir la missa matinal. Tots els qui assistiren en aquell moment, tingueren l'honor de poder disfrutar d'una sèrie de paraules incapacitades que va voler fer ressaltar el rector. Sentim amb molta pena que a dins d'una entitat inmereixedora, no es pugui tenir el major respecte i no es pugui deixar de parlar extemporàniament per part d'aquells religiosos que sols assisteixen per oir missa i no per parlar políticament com diumenge passat. Cal tenir en compte que el senyor rector ens va al·ludir en gran escala, a la joventut d'avui dia, amb una sèrie de extremitats que no mereixen.

Sota el nostre sentit aquest acte ens recorda aquells temps de dictadura que ens tenien enclavats dins d'una gabià, sense poder-nos escapar, però ara, ha desaparegut i nosaltres ens limitarem a no deixar-nos enganyar mes.

Senyor rector, tingui el gust de no ocupar-se dels caràcters de noies i nois, ni de res del que va dir diumenge passat, que segurament la religió no li dona la llibertat per ocupar-se'n.

Estem en els darrers moments, joiosos perquè ha vingut l'hora de jubilar alguns consellers de l'Ajuntament del nostre poble, elegits per l'article 29. Cal reconèixer que alguns consellers que el poble els confiava la seva representació per ocupar un lloc sincerament, que fins avui es ben poca cosa, la tasca que han deixat. Elegir-se per catalanistes independents.

Dissabte passat el nostre amic Narcís Prim es dirigia a Corsà i al passar en el pont de Verges amb bicicleta va tenir el mal punt de caure a baix. Sortosament sortí il·lès, lo que celebrem.

TEATRE OLYMPIA

CINEMA SONOR Avinguda de la República LA BISBAL

DISSABTE NIT. DIUMENGE TARDA I NIT
UN FORMIDABLE PROGRAMA SONOR

ESTRENA d'una de les més grans produccions de la «Paramount» d'aquesta temporada

Que vale el dinero?

Creació del gran actor GEORGE BANCROFT parlada en espanyol per dobles.

Presentació de la frívola i interessant comèdia sonora.

LA CONFIDENTE

Per CLAUDETTE COLBERT

Dibuixos sonors: LA BANYERA MUSICAL

AJUNTAMENT

Sessió del dia 23 maig

La presideix el batlle senyor Pere Lloberas amb assistència dels demés regidors a excepció del senyor Canada.

S'aprova l'acta de l'anterior i seguidament s'entra a

L'ORDRE DEL DIA

donant-se lligament de dues comunicacions de l'entitat coral «Els Rossinyols de les Gabarres», en les quals assabenten que passaran a recollir la dàdiva de l'Ajuntament en virtut del concert del dia de la Festa Major passada i invitant-los a l'excursió que el dia 10 de juny efectuaran a Barcelona.

Es dóna compte d'un comunicat molt extens signat pels contractistes d'obres d'aquesta ciutat, en el qual assenyalen greus deficiències en la construcció de rinxols; en la pared de construcció del Daró; en la construcció de tubs de conducció d'aigües residuals, com també de l'excessiu cost de l'extracció de terres per part de la Societat d'Obres i Construccions.

Respecte el particular s'entaula un animat debat, en el qual hi intervenen els senyors Carré, Tarrés, Figueres, Canta i la Presidència, i s'acorda que aquest afer passi a la Comissió de Foment.

S'acorda l'adquisició dels plànols del terme municipal de La Bisbal, confeccionats per l'Estat Major de l'Exèrcit.

En virtut d'haver-hi veïns que es resisteixen al pagament de les plaques de numeració de les cases, la Corporació acorda procedir per la via d'apremi.

S'aprova el plec de condicions per a la venda de la casa n.º 4 de la plaça de Benet Mercader i un solar del carrer del Dr. Robert, propietat de l'Ajuntament.

S'autoritza al veí de la Plaça de la Construcció, senyor Josep Peric per a realitzar obres.

S'aprova un dictamen de Governació i en conseqüència es nomena Fontaner municipal al senyor Joan Casas, abonant-se-li tot el temps que ha exercit el càrrec amb caràcter interí per als afectes de jubilació.

Passa a Governació una moció de la Presidència per a l'afectivitat de dos dependents municipals que exerceixen el càrrec amb caràcter interí.

El senyor Carré formula un prec a la Presidència sobre deficiències en la recollida de la correspondència en la bústia de l'Avinguda de la República.

També s'ocupa de la manca de neteja d'alguns carrers després d'afectuat el mercat i dels abusos d'espoisar alfombres i llençols al carrer.

El senyor Tarrés s'ocupa d'un assumpte semblant al de l'anterior regidor que la Presidència li suggereix un pla per a subsanar ço que aquests dos regidors han exposat.

Diu que als Menjadors dels Pobres hi assisteixen elements que si bé no serien capaços de fer tot un jornal en canvi podrien fer quelcom per la via pública, cosa que al senyor Ponjoan li sembla de mal efecte. Al senyor Carré se li acudeix de que es podrien escollir alguns individus que concorren en aquells Menjadors i que se'ls podria fer treballar en la neteja de carrers compensant-los, puix que seria a la vegada un estímul per ells i donaria rien la sensació de que el treball no és repudiat per ells.

Es té en compte aquesta suggerència del senyor Carré i la Presidència aixeca la sessió perquè cap més senyor regidor no demanà per parlar.

Cine Mundial

DIUMENGE DIA 28

(tarda i nit)

Un extraordinari programa SONOR, a base de la formidable producció

ESTUPEFACIENTES

Completaran el programa altres interessants pel·lícules

Casa ALBERT

LA BISBAL

AQUESTA MARCA ES
SENYAL DE QUALITAT

Grans tallers de Sastreria i Confecció

Preus sense competència

Carles Casademunt Odontòleg

CONSULTA - Divendres: de 10 a 3.
PLAÇA CONSTITUCIO, 2